

תפ"ח (תל אביב) 17865-11-21 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נ' אחמד אלעביד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 17865-11-21 מדינת ישראל נ' אלעביד 6 אוקטובר 2024
(עציר)

בפני: כב' השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד
כב' השופטת טלי חיימוביץ
כב' השופטת לימור ביבי

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א
ע"י ב"כ עו"ד פנינה לוי
נגד

המאשימה

הנאשם

אחמד אלעביד -
ע"י ב"כ עו"ד אורי בן-נתן ושיר שם טוב

גזר דין

השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד:

הצדדים ערכו הסדר טיעון, בתום הליך גישור, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה בעובדותיו והורשע ביום 9.1.23 בעבירות כדלקמן: עבירת **חבלה חמורה בכוונה מחמירה** לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); עבירה של **נשיאת נשק** לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, ועבירה של **ירי עם נשק חם באזור מגורים** לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק. במסגרת הסדר הטיעון סוכם שאין הסדר לעניין העונש והצדדים יטענו פתוח לעניין זה, והתביעה תוכל להגיש תעודות רפואיות במסגרת הטיעונים לעונש. בדיון ביום 9.1.23 הוסכם כי נוכח הודאת הנאשם בסע' 9 לכתב האישום המתוקן, אין צורך בהגשת תעודות רפואיות. בדיון ביום 21.7.24, סוכם כי כל צד יטען את עיקר הדברים בעניין מצבו הרפואי של נפגע העבירה, בית המשפט יאזכר זאת בגזר הדין, ואולם לא יכריע בעניין המצב הרפואי כאשר נפגע העבירה לא העיד ומסמכים רפואיים לא הוגשו. הוגש גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (**ת/1**), הצדדים טענו לעונש והוגשה פסיקה. **טיעון התביעה לעונש** (בתמצית): התביעה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 10 ל-14 שנות מאסר, ולמקם את עונשו של הנאשם בשליש הגבוה של המתחם. **טיעון ההגנה לעונש** (בתמצית): הסניגור עתר לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 3.5 ל-7 שנות מאסר, ועתר לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם או בסמוך לתחתית המתחם, ולהטיל על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל.

אלה מעשי הנאשם על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם:

עמוד 1

ביום 24.9.21 בשעה 23:50 או בסמוך לכך, יצאו הנאשם והאחר, מבית ברחוב בתל אביב-יפו, כשמי מהם נושא עמו אקדח, ועל דעתו של הנאשם או האחר, וכשהוא או האחר, רכובים על גבי (קורקינט), במטרה לאתר את איאד אבו בילאל (להלן: "המתלונן"), ובכוונה לגרום לו לחבלה חמורה, בצוותא חדא. אותה שעה נסע המתלונן ברכב מסוג מאזדה (להלן: "הרכב"), ברחבי העיר תל אביב-יפו, יחד עם ווסים אבו בילאל (להלן: "ווסים") אשר נהג ברכב. במקביל, תרו הנאשם והאחר אחרי המתלונן באזור התחנה במרכזית בתל אביב. בשעה 00:26 או סמוך לכך, הגיעו הנאשם או האחר לרחוב השרון בתל אביב, ונכנסו לחניון חשוך בבניין מספר 7 (להלן: "החניון"). הנאשם והאחר יצאו ונכנסו לחניון עוד פעמים במשך הדקות הבאות. דקות אחדות עובר לשעה 00:39 או בסמוך לכך, שוחח מורד קליואת (להלן: "מורד") עם ווסים והמתלונן, וביקש שיפגשו עמו ברחוב השרון. בשעה 00:39 או בסמוך לכך, הגיעו ווסים והמתלונן לרחוב השרון ועצרו את רכבם בסמוך למגרש כדורגל. מיד לאחר הגעתם, יצא המתלונן מהרכב ונעמד בצדו הימני, בסמוך למושב הנוסע הקדמי. מיד לאחר מכן, יצאו הנאשם או האחר מהחניון לעבר המתלונן. תוך כדי נסיעה, שלפו הנאשם או האחר את האקדח שנשאו, ועל דעת הנאשם והאחר, ירו מספר יריות לעבר פלג גופו התחתון של המתלונן ופגעו בו, מקרוב, בכוונה לגרום לו לנכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, בצוותא חדא. במהלך הירי, יצאו ווסים מהרכב והסתתר מאחוריו, ומורד שנכח בסמוך התקרב לרכב. במקביל, הנוכחים במגרש הכדורגל, בהם ילדים, נסו על נפשם וחיפשו מקום מסתור מהירי. מיד לאחר מכן הכניסו ווסים ומורד את המתלונן לרכב והחלו בנסיעה. לאחר מספר שניות נעצרו על ידי ניידת משטרה שהעניקה להם סיוע. כתוצאה מהירי שביצעו הנאשם והאחר בצוותא חדא, נפצע המתלונן קשה ונגרמו לו מספר פצעי ירי וחבלות חמורות, בין היתר, קרע בשלפוחית השתן, באגן, בעכוז, ושברים מרוסקים מרובים בגפיים התחתונות שבהן נותרו שלושה קליעים. המתלונן הובהל לבית החולים, אושפז במחלקה לטיפול נמרץ ונותח. במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם בצוותא עם אחר לחבלה חמורה במתלונן בכוונה להטיל בו נכות או מום, בתוך כך, נשא הנאשם נשק ללא רשות על פי דין, וירה בו באזור מגורים, בצוותא חדא.

ראיות לעונש:

ראיות התביעה לעונש: גיליון מרשם פלילי של הנאשם (ת/1), שבו עברו הפלילי כדלקמן: בשנת 2022 - עבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, בגינה הוטלו על הנאשם הארכת/חידוש מאסר על תנאי למשך שנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה על סך 1,000 ₪ למשך שנתיים; בשנת 2018 - עבירה של יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים, בגינה הוטלו על הנאשם, בין היתר, 7 חודשי מאסר בפועל, בחופף ומצטבר למאסר/מעצר בתיק אחר; בשנת 2017 - עבירות של הסגת גבול פלילית, וגניבה - בגינת הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שנתיים; בשנת 2016 - עבירה של תקיפה סתם, בגינה הוטלו על הנאשם, ביו היתר, 86 ימי מאסר בפועל.

ראיות ההגנה לעונש: לא הוגשו ראיות לעונש מטעם ההגנה.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני התביעה לעונש (עמ' 20-24 לפר'), בתמצית: התובעת הפנתה לכתב האישום המתוקן, לפיו הנאשם בצוותא עם אחר ארבו למתלונן לאחר שבמשך שעה ארוכה תרו אחריו ברחבי ת"א וירו במתלונן בצוותא חדא מספר יריות שפגעו במתלונן. לדברי התובעת, חומרה נוספת שעולה מעובדות כתב האישום היא שבשעה שהיריות נורו לעבר המתלונן כשהוא עומד שמאחוריו מגרש כדורגל ובאותה שעה ילדים שהיו במגרש נסו על נפשם למשמע היריות, ולטענתה רק בנס לא הסתיים האירוע החמור עם קורבנות נוספים.

לטענת התובעת, הנאשם והאחר הכינו עצמם לאירוע מבעוד מועד, הצטיידו באקדח וחיפשו את המתלונן, מיקמו את עצמם בחניון חשוך שם ארבו לו, ולדבריה פצעי הירי המרובים שנמצאו על פלג גופו התחתון של המתלונן מצביעים על כך שהיו חדורי מטרה לפגוע פגיעה אנושה בכל מחיר. החומרה נובעת גם מהפזיזות של הנאשם והקלות הבלתי נסבלת של עבריינים שמנהלים את המלחמות שלהם מעל לראשיהם של ילדים וחפים מפשע, ולא יעלה על הדעת שאזרחים במדינה יחששו לשהות במקומות ציבוריים שמא יתרחש אירוע ירי אלים או מסכן חיים, ועל בית המשפט לצאת במסר תקיף וחד משמעי כלפי נאשמים שעומדים לדין בגין ירי בנשק חם באזור מגורים, ויש למצות את הדין עם הנאשם בהרחקתו ושלילת חירותו לתקופה ממושכת.

בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לדברי התובעת כאמור מעשי הנאשם והאחר הינם פרי תכנון מוקדם ולא מדובר באירוע ספונטני. באשר לחלקו היחסי של הנאשם, טענה התובעת שהביצוע בצוותא כשלעצמו מהווה נסיבה מחמירה, כך על פי חוק העונשין והפסיקה הנוהגת, זאת כאשר השותפות היא הרמה הגבוהה ביותר לביצוע באחריות מלאה והיא מטילה אחריות שווה על השותפים לביצוע העבירה באותה מידה גם בעונשם. באשר לנזק שנגרם, התייחסה התובעת למצבו הרפואי של המתלונן, שלדבריה נגרמו למתלונן פצעי ירי בפלג גופו התחתון, חבלות חמורות, בין היתר קרע בשלפוחית השתן, שברים באגן, בעכוז, שברים מרוסקים מרובים בגפיים התחתונים ובאגן נותרו שלושה קליעים. המתלונן הובהל לבית החולים, אושפז במחלקה לטיפול נמרץ ונותר.

באשר לנסיבות שאינו קשורות בביצוע העבירות, לדברי התובעת הנאשם כבן 27, עצור מאוקטובר 2021, בעל עבר פלילי והפנתה לגיליון מרשם פלילי של הנאשם (ת1), וציינה שעל אף גילו הצעיר, אין זה מאסרו הראשון.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, התביעה סבורה שבשל הנסיבות החמורות במעשיו של הנאשם, מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-14 שנות מאסר, כשלדבריה עמדה זו מתחייבת מהערך של קדושת חיי אדם, זכותו של אדם לשלמות הגוף וביטחון. התובעת עתרה לקבוע מתחם עונש כולל לכל העבירות, מכיוון שמדובר באירוע אחד. עוד ציינה התובעת כי העבירה החמורה היא עבירת החבלה חמורה בכוונה מחמירה, אך גם שתי העבירות הנוספות הן עבירות שנושאות לבדן מתחם של למעלה מ-3 שנות מאסר. התובעת עתרה למקם את עונשו של הנאשם בשליש הגבוה של המתחם, לאור העובדה שמדובר באדם שהוא אינו מאוד צעיר על פי הפסיקה ובעל עבר פלילי. לטענת התובעת ירי מנשק חם שפוגע בקורבן ופוצע אותו בצורה שהיא משמעותית, מצריך ענישה בצד החמור יותר של העבירה לפי סעי' 329 שמנעד הענישה בעבירה זו הוא רחב.

התובעת הגישה פסיקה לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, ואבחנה אותה, ולדבריה בית המשפט העליון

שב ועמד לא אחת על חומרתן של עבירות האלימות שמסכנות את הציבור ושנעשות תוך שימוש בנשק חם, והדגיש שיש צורך במדיניות ענישה חמורה שיהיה בה כדי להביא להרתעת הרבים במיגור התופעה מהחברה.

טיעוני ההגנה לעונש (עמ' 24-28 לפר'), בתמצית: לדברי הסניגור, האירוע קרה בספטמבר 2021, טרם תיקון 145 לחוק העונשין שהוא תיקון בעבירות נשק מדצמבר 2021, כך שכל החמרה בעבירות הנשק לא יכולה לחול על הנאשם.

הסניגור הגיש פסיקה בעניין ביצוע של מערערים כקבוצה ואבחנה ביניהם על אף העובדה שהם מבצעים בצוותא, ולטענת הסניגור יש להניח לטובת הנאשם שהאחר הוא היורה, כיוון שבכתב האישום לא מצוין מי מהשניים ירה, וכפועל יוצא העונש שלו צריך להיות פחות מהמתחם הרגיל בתיק שמוסכם שהנאשם הוא היורה.

לטענת הסניגור, בשיקולים לקולא בנסיבות ביצוע העבירות יש להתחשב בעובדה שזהות היורה בפועל לא ידועה, על אף החומרה בביצוע בצוותא. בנוסף, הירי כוון אך ורק לפלג הגוף התחתון. לטענתו, דווקא העובדה שהירי בוצע מקרוב זהו שיקול נוסף לקולא, כי הוא לא מסכן אנשים אחרים.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הסניגור הגיש פסיקה, ואבחן אותה, וכן התייחס לפסיקה שהגישה התובעת.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, התייחס הסניגור לגיליון מרשם פלילי של הנאשם (ת/1), ולדבריו הנאשם לא ריצה מאסרים ארוכים, ואין לו לדבריו רקע עברייני כבד. הנאשם צעיר, בן 27, רווק, עבד בריצוף, בניית כבישים ועבודות שיש. מבחינת נטילת אחריות, הרי שמדובר בנאשם שהודה ולא ניהל את המשפט, וכן חלפו כמעט 3 שנים מאז ביצוע העבירות. כמו כן לדברי הסניגור הנאשם במעצר תקופה ארוכה ולא פשוטה שהחלה בקורונה, מאז אוקטובר 2021.

הסניגור עתר לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 3.5 ל- 7 שנות מאסר, ועתר לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם או בסמוך לתחתית המתחם, ולהטיל על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל.

הנאשם בדבריו בבית המשפט (עמ' 28 לפר') אמר שהוא מבקש סליחה על מה שעשה.

דין וגזירת העונש:

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות של **חבלה חמורה בכוונה מחמירה** לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), **נשיאת נשק** לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, **וירי עם נשק חם באזור מגורים**, לפי סעיף 340(א)(ב)(1) לחוק. מדובר בעבירות הקשורות זו בזו, והן חלק מאותה "תכנית עבריינית". לפי מבחן הקשר ההדוק אשר נקבע בפסיקה, יש לראות בכלל העבירות שביצע הנאשם כ"אירוע אחד" (בהקשר זה ראו: ע"פ 4910/13 **ג'אבר**, מיום

29.10.14, וראו גם בע"פ 2455/21 ברמלי, מיום 6.7.23, בסע' 49 לפסה"ד). גם ב"כ הצדדים סברו כך. לפיכך, אציע אפוא לחברות" לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שבהן הודה והורשע הנאשם. מתחם הענישה ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40ב, 40ג, 40ט, 40יג(א) לחוק].

קביעת מתחם העונש ההולם:

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירת החבלה חמורה בכוונה מחמירה: התכליות העומדות בבסיס הענישה על עבירה זו הן שלמות הגוף, וההגנה על שלום הציבור וביטחונו. נקבע כי שלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת שאין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יפים בהקשר זה דבריו של בית המשפט העליון:

"...יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד..." (ע"פ 3863/09 חסן, מיום 10.11.09, בסע' 21 לפסה"ד, וראו גם: ע"פ 3498/19 זרבאילוב, מיום 15.9.20, בסע' 18 לפסה"ד).

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירות הנשיאת נשק וירי עם נשק חם באזור מגורים שביצע הנאשם: התכלית העומדת בבסיס הענישה על ביצוע עבירות אלה היא הגנה על בטחון הציבור ושלומו. כך למשל קבע בית המשפט העליון בהקשר זה:

"בית משפט זה הדגיש, חזור ואמור, את חומרתן הרבה של העבירות בנשק, את הצורך במיגורן, ואת ההרתעה הנדרשת בענישה של מי שמבקשים להציב סכנה ממשית לשלום הציבור...בתוך כך, ניכרת בשנים האחרונות מגמת החמרה בענישה בעבירות בנשק, בדמות מאסר ממושך לריצוי בפועל" (ע"פ 3793/20 מוריחי, מיום 23.11.20, בסע' 6 לפסה"ד).

וכן:

"עצם החזקת הנשק שלא כדין על ידי המערער מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. כפי שצוין בעבר, החזקת נשק מהווה תשתית, "גורם בלתי איין", למגוון רחב של עבירות - בהן גם עבירת החבלה בכוונה מחמירה אותה ביצע המערער בסופו של יום...פעמים רבות בעבר עמד בית משפט זה על החשיבות שבהטלת עונשים חמורים ומרתיעים בגין שימוש בנשק חם בכלל, ולצורך פתרון סכסוכים בפרט...הדברים יפים

במיוחד בכל הנוגע לעבירות ירי בנשק חם בסביבת מגורים, מהן נשקפת חומרה יתרה... " (ע"פ 7473/20 מחאמיד, מיום 29.6.21, בסע' 24 לפסה"ד)

מידת הפגיעה בערכים החברתיים: כמפורט בכתב האישום המתוקן, יצאו הנאשם והאחר, כשמי מהם נושא עמו אקדח, ועל דעתו של הנאשם או האחר, במטרה לאתר את המתלונן ובכוונה לגרום לו לחבלה חמורה, בצוותא חדא. תוך כדי נסיעה, שלפו הנאשם או האחר את האקדח שנשאו, ועל דעת הנאשם והאחר, ירו מספר יריות לעבר פלג גופו התחתון של המתלונן ופגעו בו, מקרוב, בכוונה לגרום לו לנכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, בצוותא חדא. הנוכחים במגרש הכדורגל, בהם ילדים, נסו על נפשם וחיפשו מקום מסתור מהירי. כתוצאה מהירי שביצעו הנאשם והאחר בצוותא חדא, נפצע המתלונן קשה ונגרמו לו מספר פצעי ירי וחבלות חמורות. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא אפוא קשה ומשמעותית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40ט(א) לחוק]:

התכנון שקדם לביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(1) לחוק] - כמפורט בכתב האישום המתוקן, יצאו הנאשם והאחר, מבית ברחוב בתל אביב-יפו, כשמי מהם נושא עמו אקדח, ועל דעתו של הנאשם או האחר, וכשהוא או האחר, רכובים על גבי (קורקינט), במטרה לאתר את המתלונן ובכוונה לגרום לו לחבלה חמורה, בצוותא חדא. הנאשם והאחר תרו אחרי המתלונן באזור התחנה במרכזית בתל אביב. בשעה 00:26 או סמוך לכך, הגיעו הנאשם או האחר לרחוב השרון בתל אביב, ונכנסו לחניון חשוק. הנאשם והאחר יצאו ונכנסו לחניון עוד פעמים במשך הדקות הבאות. דקות אחדות עובר לשעה 00:39, שוחח מורד עם ווסים והמתלונן, וביקש שיפגשו עמו ברחוב השרון, והם עצרו את רכבם בסמוך למגרש כדורגל. המתלונן יצא מהרכב ומיד לאחר מכן, יצאו הנאשם או האחר מהחניון לעבר המתלונן. תוך כדי נסיעה, שלפו הנאשם או האחר את האקדח שנשאו, ועל דעת הנאשם והאחר, ירו מספר יריות לעבר פלג גופו התחתון של המתלונן ופגעו בו, מקרוב. מן הדברים האמורים עולה תכנון מוקדם של הנאשם והאחר אשר קדם לביצוע העבירות.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(2) לחוק] - כמפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם או האחר נשאו את האקדח וירו ממנו לעבר המתלונן; הנאשם והאחר ביצעו את העבירות בצוותא חדא.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(3) לחוק] - כמפורט בכתב האישום המתוקן, כתוצאה מהירי שביצעו הנאשם והאחר בצוותא חדא, נפצע המתלונן קשה ונגרמו לו מספר פצעי ירי וחבלות חמורות. הנזק למתלונן יכול היה להיות גדול אף יותר. בנוסף, הנוכחים במגרש הכדורגל, בהם ילדים, נסו על נפשם וחיפשו מקום מסתור מהירי, ובמזל לא נפגעו עוברי אורח כתוצאה ממעשיהם של הנאשם והאחר.

הנזקים שנגרם מביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(4) לחוק] - כתוצאה מהירי שביצעו הנאשם והאחר בצוותא חדא, נפצע המתלונן קשה ונגרמו לו מספר פצעי ירי וחבלות חמורות, בין היתר, קרע

בשלפוחית השתן, באגן, בעכוז, ושברים מרוסקים מרובים בגפיים התחתונות שבהן נותרו שלושה קליעים. המתלונן הובהל לבית החולים, אושפז במחלקה לטיפול נמרץ ונתח.

האכזריות והאלימות של הנאשם בנפגע העבירה [סעי' 40ט(א)(10) לחוק] - כאמור, תוך כדי נסיעה, שלפו הנאשם או האחר את האקדח שנשאו, ועל דעת הנאשם והאחר, ירו מספר יריות לעבר פלג גופו התחתון של המתלונן ופגעו בו, מקרוב, בכוונה לגרום לו לנכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, בצוותא חדא. המתלונן נפצע קשה ונגרמו לו מספר פצעי ירי וחבלות חמורות, ובין היתר נותרו בגפיו התחתונות שלושה קליעים.

מדיניות הענישה הנהוגה - בהתייחס לעבירות:

להלן תפורט פסיקה שממנה ניתן להקיש למידת הענישה בתיק זה, תוך השוואה ואבחנה הן לנסיבות העבירות שביצע הנאשם והן לנסיבות של הנאשם עצמו (מתוך כל פסק דין יובאו להלן כמה מהנסיבות העיקריות שבו, שמהן ניתן להשוות ולאבחן את מידת הענישה בתיק זה):

· ע"פ 3332/22 **קוואסמי** (מיום 1.12.22) - נגזרו על המערער סברי, בין היתר, **5 וחצי שנות מאסר בפועל**. המערערים, שני אחים, הורשעו על פי הודאתם: המערער סאבר הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא וניסיון לתקיפה סתם; והמערער סברי הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק ותחמושת. השניים אף הורשעו בנוסף בעבירה של פציעה בצוותא. על סאבר נגזרו, בין היתר, 22 חודשי מאסר בפועל. התגלע סכסוך בין משפחתם של המערערים לבין משפחתם של מתלונן 1 ומתלונן 2. ביום 3.8.2020 בשעות אחר-הצהריים, המערערים הגיעו לביתם של המתלוננים בוואדי ג'וז בירושלים, ברכב עם לוחיות זיהוי מטושטשות. בהגיעם למקום, יצאו השניים מן הרכב כשבידו של סאבר מוט ברזל ובידו של סברי אקדח טעון במחסנית. סאבר ניסה להכות את המתלונן 2 בראשו, אולם אחד הנוכחים במקום מנע זאת ממנו. בינתיים, סברי דרך את האקדח שבידו וירה מספר יריות באוויר, ובתגובה לכך החלו להימלט מהמקום חלק מהנוכחים, בהם המתלוננים. סברי רדף אחרי המתלונן 1 וירה לעברו שתי יריות, שפגעו ברכיו העליונות וגרמו לו ליפול ארצה בעודו מדמם. סברי נמלט מהמקום תוך שהוא יורה שוב מספר יריות. במהלך בריחתו נתקל במתלונן 2 והכה אותו ברגלו. מיד לאחר מכן, סאבר נכנס לרכב, נסע לכיוון סברי ומילטו מהמקום. כתוצאה ממעשי המערערים, המתלונן 1 פונה לבית החולים כשהוא מחוסר הכרה וסובל מפגיעה ורידית ועצבית ברגלו השמאלית. למתלונן 2 נגרמה המטומה קלה ונפיחות בשוק רגלו הימנית. בגזר הדין צויין כי יש לתת להסכם ה"סולחה" משקל לקולה, שאינו גבוה. כן צוינו הרשעותיהם הקודמות של המערערים, ובפרט אלו של סברי, אשר ריצה בגין עונש של 43 חודשי מאסר בפועל ובמצטבר.

· ע"פ 687/22 **טלוי** (מיום 19.5.22) - בית המשפט המחוזי גזר על המערער, בין היתר, 12 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון החמיר את עונשו ל- **15 שנות מאסר בפועל**, תוך שהזכיר את הכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין. המשיב הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ועבירה של שינוי זהות של רכב. המערער, צעיר בן 25,

יריב, ירה מאקדחו, מטווח קצר, בראשו של קורבן העבירה, בן 27, שענה לשם קובי. כתוצאה מהירי, לקובי נגרם נזק מוחי מאסיבי והוא מאושפז במוסד רפואי בהיותו מונשם וחסר הכרה. הרקע לאירוע זה הוא 1000 ש"ח שקטין בשם א', קרוב משפחה של בת זוגו של קובי, חב לחברו של יריב, העונה לשם מיכאל. בשל חוב זה מיכאל רב עם א'; השניים החליפו מהלומות; ובעקבותיהן שלח מיכאל לא' הודעת טקסט מאיימת בזו הלשון: "חכה חכה, מחכה לך מתנה". א' סיפר לקובי על אודות הסכסוך ומסר לקובי את מספר הטלפון של מיכאל. קובי ומיכאל שוחחו בטלפון, אך שיחתם לא כיבתה את להבות הסכסוך. בערב של אותו יום הגיע יריב לקרבת בית חברו, מיכאל, כשהוא רכוב על קטנועו ונושא עמו אקדח טעון במחסנית מלאת כדורים, אותו קיבל לידיו במסגרת עבודתו כמאבטח. מיכאל עלה על מושב הנוסע בקטנוע כשבידו אלת עץ וגרזן. בחלוף כ-10 דקות פגשו השניים בצומת רחובות את קובי שנהג במכוניתו. יריב עצר את הקטנוע; קובי עצר את מכוניתו-שלו; מיכאל ויריב ירדו מהקטנוע, התקרבו אל מכוניתו של קובי ואחד מהם ניפץ באמצעות האלה את שמשת דלת הנהג. קובי התיז גז מדמיע ממכל שהיה ברשותו לעברו של יריב. יריב כיוון את אקדחו, שהיה טעון ודרוך, לעבר ראשו של קובי וירה בראשו של קובי ירייה אחת מטווח קצר. ירייה זו, כאמור, הותירה את קובי במצב של צמח, מחוסר הכרה, נעדר יכולת לתקשר עם הסובבים אותו, ומרחף בין חיים למוות. בית המשפט המחוזי ציין כי ביחס לכל הנסיבות העמומות של האירוע יש להניח הנחות שמיטיבות עם המערער, ועל כן מן הדין לצאת מן ההנחה כי כוונת המערער לירות מאקדחו בראשו של קובי היתה ספונטאנית והתגבשה תוך כדי האירוע עצמו, לאחר שקובי התיז לעברו גז מדמיע. המערער ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון ציין כי אין חולק כי העבירה שבה עסקין בוצעה בנסיבות חמורות ביותר, ותוצאותיה היו הרסניות.

· ע"פ 7473/20 **מחאמיד** (מיום 29.6.21) - בית המשפט המחוזי גזר על המערער 6.5 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון החמיר את עונשו ל- **8 שנות מאסר בפועל**, ובשים לב לכלל לפיו אין ערכאת הערעור ממצה את הדין. המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאה והובלה של נשק שלא כדין וירי מנשק חם באזור מגורים באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם. בין המתלונן הקטין לאחיו של המערער (להלן: ע"מ) התגלע סכסוך בנוגע לסכום כסף בסך 100 ש"ח. על רקע הסכסוך, התפתח עימות פיזי בין ע"מ למתלונן, במהלכו נחבל המתלונן באצבעו ולע"מ נגרמה שריטה באף. בעקבות זאת, ביום 16.11.2018, התקשר ע"מ למתלונן וביקש להיפגש עמו, באמתלת שווא לפיה ברצונו ליישב את הסכסוך ביניהם. המתלונן הגיע למפגש יחד עם בן דודו, מ"ו. ע"מ הגיע אף הוא, מלווה במערער ושני חברים נוספים (להלן: החברים). המערער הגיע למקום כשהוא נושא אקדח וכדורים. ע"מ נשא גז פלפל. במהלך המפגש, אמר המערער למתלונן: "מה יש לך נגד אח שלי? אם אתה גבר לך איתו ראש בראש". המתלונן וע"מ התרחקו הצידה והחלו לדבר. במהלך השיחה התיז ע"מ גז פלפל על המתלונן, וזה החל לברוח, אך ע"מ הפיל אותו על הארץ והחל לבעוט בו ולהכותו באמצעות ידיו על פניו. מ"ו ניגש לעזור למתלונן. בשלב זה, בעוד המתלונן שרוע על הרצפה ומ"ו רוכן לידו, התקרב המערער אל המתלונן ואל מ"ו, וירה באקדח מספר יריות באוויר. אז, כיוון המערער את האקדח לעבר ראשו של מ"ו. המתלונן הבחין בכך, ואמר למ"ו: "תיזהר". בתגובה, כיוון המערער את האקדח לצווארו של המתלונן וירה בו ירייה אחת מטווח קצר, אשר פגעה בצווארו. לאחר מכן ירה המערער באוויר, ונמלט

מן המקום יחד עם ע"מ והחברים, בעוד המתלונן מוטל על הרצפה שותת דם. בעקבות הירי, חדר כדור לצווארו של המתלונן ויצא מהחזה האחורי. המתלונן אושפז כשהוא מורדם ומונשם. כתוצאה מהירי נגרמו לו נזקים שונים, בהם פצעי ירי בצוואר, בריאה ובבית החזה, נזק לשורשי שתי חוליות, חולשה בידו והגבלת תנועה בכתף. המערער ללא עבר פלילי.

· ע"פ 9104/20 טבצ'ניקוב (מיום 4.3.21) - בית המשפט המחוזי גזר על המשיב, בין היתר, 30 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. בית המשפט העליון החמיר את עונשו ל-4 שנות **מאסר בפועל**, והפעיל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים במצטבר, כך שסך הכל המשיב ירצה 5 שנות מאסר בפועל. המשיב הצטייד באקדח טעון בכדורים והגיע ברכבו לעסק שבו עבד המתלונן באותה עת, בליווי אדם נוסף אשר נהג ברכב. לאחר חילופי דברים בינו לבין המתלונן, שלף את אקדחו, דרך אותו, הצמידו לחלק העליון של ירכו השמאלית של המתלונן, ירה ירייה אחת - ונמלט עם אקדחו מהמקום בנסיעה בליווי האדם הנוסף. בעקבות הירי, נזקק המתלונן לניתוח ברגלו, במהלכו הוחלט להותיר את הקליע בגופו, פן תגרור הוצאתו פגיעה בכלי הדם ובמערכת העצבים. המשיב נתפס ובמהלך חיפוש על גופו נמצא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 1.5 גרם. למשיב עבר פלילי בלתי מבוטל בעבירות אלימות, נשק וסמים והוא אף ריצה עונשי מאסר בפועל.

· ע"פ 4344/18 גאבר (מיום 16.8.19) - נגזרו על המערער, בין היתר, **5 שנות מאסר בפועל**. המערער הורשע, על פי הודאתו, בגרימת חבלה בכוונה מחמירה ובנשיאת נשק ותחמושת שלא כדין. מדובר בריב משפחתי שבמהלכו המערער נטל לידיו כלי ירי, וירה ממנו ממרחק של מטרים ספורים לא פחות מ-7 יריות לכיוון אביו של המתלונן. המתלונן, אחיינו של המערער, רץ לעברו כדי למנוע פגיעה באביו ונכנס לטווח הירי. כתוצאה מכך, נפגע המתלונן מקליע בשוק רגלו השמאלית ושבר את עצם השוק. המערער נטל אחריות למעשיו, הביע חרטה על ביצועם, פרס בפני בית משפט קמא את נסיבות חייו הלא פשוטות, וציין כי הריב שבין משפחתו לבין משפחת המתלונן הסתיים בסולחה. למערער הרשעות קודמות בעבירות סמים.

· ע"פ 5010/17 שטרית (מיום 20.6.19) - נגזרו על המערער, בין היתר, **תשע שנות מאסר בפועל**. המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, ובעבירה של נשיאת נשק ללא רשות על פי דין. בין המערער לאדם בשם שימי מימרן שורר סכסוך. ביום 27.3.2016 שוחחו שימי והמערער בטלפון וקבעו להיפגש. שימי הגיע עם אחרים, בהם נתנאל אלנקווה, אוראל בורסקה ובר שלוש לביתו של המערער בשכונת בית הכרם בירושלים בעת שהמערער שהה מחוץ לביתו. סמוך לאחר מכן הגיע המערער ברכב עם אדם נוסף, שזהותו אינה ידועה למשיבה, לשכונת בית הכרם והוא נושא אקדח בקוטר 7.65 מ"מ. משראה המערער את שימי והאחרים ברחוב משה קול, יצא מהרכב עם האקדח וירה לעבר מרכז גופם כמה יריות ממרחק מטרים בודדים מתוך כוונה להסב להם חבלות גופניות חמורות. קליע חדר לאזור הגב התחתון של אוראל, עבר בתעלת עמוד השדרה בין שתי חוליות וחדר את הכליה והכבד. עקב כך נגרמו לאוראל שברים מרוסקים בעמוד השדרה, הקליע נותר בגופו, והוא הפך בעל נכות מהמותן ומטה. מייד לאחר הירי ברח המערער מהמקום, ניתק את מכשיר הטלפון

הנייד שלו ונעדר מביתו למשך כמה ימים ביודעו כי המשטרה מחפשת אחריו.

· ע"פ 3599/16 **חטיב** (מיום 14.11.17) - נגזרו על **משיב 1**, בין היתר, **6 שנות מאסר בפועל**, וכן הופעל עונש מאסר על תנאי בן שנה באופן מצטבר. על **משיב 2** נגזרו, בין היתר, **5 שנות מאסר בפועל**, וכן הופעל עונש מאסר על תנאי בן שנה באופן מצטבר. המשיבים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק, ושיבוש הליכי משפט. למשיב 1 יוחסו גם עבירות תגרה ויריות באזור מגורים. ביום 8.6.2014 התפתח ויכוח בין המשיב 1 לבין אדם אחר (להלן: האחר), בישוב אעבלין, סביב "השימוש בכביש". בעקבות אותו ויכוח, פרצה תגרה בין המשיב 1 לבין האחר ותושבים נוספים שהתאספו במקום. בהמשך לאותה תגרה, ירה המשיב 1, בשעות לילה, "לא פחות מ-21 כדורים מרובה סער", אשר פגעו בקירות חיצוניים של כחמישה בתים וברכב אחד. לאחר זאת, נעשו ניסיונות לערוך "סולחה" בין הניצים, אך בשל ידוי אבנים לעבר רכבו של המשיב 1, החליט הלה להיפרע מצעירים שנחשדו על ידו בידוי האבנים. המשיב 1 פנה אל המשיבים 2 ו-3 ותכנן עמם ועם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, "לגרום לחבלה חמורה, למום או לנכות לצעירים באמצעות ירי בנשק חם". המשיבים הצטיידו "לפחות באקדח אחד" וביום 11.6.2014 בלילה, הורה המשיב 1 למשיבים 2 ו-3 לירות לעבר שני רכבים, בהם נסעו הצעירים ומשפחותיהם. המשיב 3 ואחרים תצפתו לעבר שני הרכבים, שעה שהמשיב 1 העביר הנחיות כיצד לבצע את הירי. כנטען בכתב האישום, המשיב 2 ואחרים עקבו אחר רכביהם של הצעירים, ובשלב מסוים החלו לירות מאקדח שהיה ברשותם לעבר אחד הרכבים, חמישה כדורים לפחות, וגרמו לפגיעה קשה לשלושה מנוסעיו, אשר פונו לבית החולים, תוך שנשקפה סכנה לחייהם. לאחר הירי, הורה המשיב 1 לחבריו לעשות פעולות שונות לשם שיבוש ההליכים, ובכלל זה מחיקת נתונים מהטלפון הנייד שלו, תאום גרסאות, הסתרת הנשק, וניקוי הרכב שממנו בוצע הירי.

· ע"פ 1186/15 **יונס** (מיום 23.11.16) - בית המשפט המחוזי גזר על המערער 11 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון הפחית את עונשו **לתשע שנים וארבעה חודשי מאסר בפועל**. המערער הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. הפרשה בתמצית עניינה כי בשל עדות עתידה של המתלונן בהליך פלילי נגד המערער, הגיע האחרון לבית המתלונן נושא נשק טעון ודרוך, בעודו עטוי כפפות על-ידיו. הוא דפק בדלת והתחזה כאחי המתלונן, ומשהתלונן פתח ירה לעברו לפחות 4 יריות כדי לפגוע בו בפלג גופו התחתון, ונגרמו לו חבלות קשות ברגליים וביד והוא אושפז ונותח. המערער עשה את מעשיו בהיותו במעצר בית מלא בצו בית המשפט. העונש שנגזר על המערער נמנה במצטבר למאסר של 30 חודש בעבירת שוד. בקבלו את הערעור, בית המשפט העליון ציין כי נוכח הגיוון בפסיקה, דומה שגזר הדין נוטה לחומרה ומצוי ברף גבוה, מה גם שהעונשים בשתי הפרשות נצברים זה לזה. כמו כן הובא בחשבון שהנאשם חזר בו מהערעור על הכרעת הדין, וכי הוא שילם את הפיצוי שהוטל עליו.

· ע"פ 5015/15 **ריאן** (מיום 29.3.16) - בית המשפט המחוזי גזר על המערער 4 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון החמיר את עונשו ל- **5 וחצי שנות מאסר בפועל**, ובשים לב לכך שערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין. המשיב הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות

הבאות: חבלה בכוונה מחמירה (שתי עבירות), נשיאת נשק שלא כדין, והחזקת נשק שלא כדין. המתלונן עסק בעבודות ריצוף בבית. בשלב מסוים, המשיב הגיע לבית כשהוא נושא עמו תת מקלע מסוג קרל גוסטב שהיה טעון, התקרב אל המתלונן, וירה לעברו לפחות שלוש יריות ממרחק קרוב, תוך שהוא פוגע בידו הימנית של המתלונן. המתלונן רץ מספר מטרים בניסיון להימלט מהמשיב, אולם הלה רדף אחריו, תפס אותו, הפילו ארצה, והיכה בחוזקה בראשו באמצעות הנשק שאחז בידו. המתלונן הובהל לבית החולים, שם אובחן כסובל משבר בבסיס הגולגולת, פצע קרוע בקרקפת מימין, ושבר מרוסק בזרוע שמאל. עברו הפלילי של המשיב כולל הרשעה יחידה בגין ביצוע עבודות בנייה ללא היתר.

· ע"פ 843/15 מזרחי (מיום 30.11.15) - נגזרו על המערער, בין היתר, **עשר שנות מאסר בפועל**, וכן צבירה של שנה וחצי של מאסר מותנה מתיק קודם. בית המשפט העליון בערעור החליט לחפוף שנה, כדי לעודד את המערער לשיקום. המערער, בן 22, הורשע לאחר משפט הוכחות בעבירות חבלה בכוונה מחמירה ועבירות נשק. מדובר בסכסוך של פחות ממה בכך עם פקיד קבלה במלון (המתלונן), שלא נתן לו הנחה של 50 ₪. המערער עזב את המקום, חזר כשאקדח בידו תוך כיסוי ראשו בכובע מעיל, ירה במתלונן מטווח קצר ברגלו ובבטנו וגרם לו נכות צמיתה. למערער עבר פלילי והוא מגיל חמש עשרה החל בעבריינות ונדון על חבלה ותקיפה ל- 30 חודשי מאסר בפועל, וכן עמד פעמיים נוספות בפני בתי המשפט, ונדון באחת מהן למאסר.

על כן: לאור המידע, רכיבי מתחם העונש ההולם והשיקולים דלעיל, העבירות בהן הורשע הנאשם, מעשיו של הנאשם המתוארים בכתב האישום המתוקן בנסיבות הקונקרטיים של תיק זה, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, מתחם העונש ההולם הינו אפוא **בין 7-11 שנות מאסר בפועל**.
נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות [סע' **40יא** לחוק]:

הפגיעה של העונש בנאשם [סע' **40יא(1)** לחוק] - הנאשם הינו כבן 27, ומכאן שעצם הענישה בעניינו תהווה פגיעה בחירותו.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב [סע' **40יא(4)** לחוק] - הנאשם הודה במעשיו והורשע במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך את העדת המתלונן ועדים נוספים, וכן חסך זמן שיפוטי יקר.

עברו הפלילי של הנאשם [סע' **40יא(11)** לחוק] - גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (**ת/1**) פורט בהרחבה לעיל, ולא אחזור, ונשקול את האמור בו בשיקלול הענישה בגזר הדין - עברו הפלילי הכולל יחסית אינו מכביד, לא רשומות לחובתו בעברו עבירות אלימות מסוג פשע ולא עבירות נשק, והוטלו עליו בעבר שני עונשי מאסר בפועל שאינם ארוכים.

הרתעה: הענישה שתוטל על הנאשם מגלמת הן את הצורך בהרתעתו מפני ביצוע עבירה נוספת בעתיד [סע' **40** לחוק] והן את הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מהסוג שביצע הנאשם [סע' **40ז**

לחוק]. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון:

"בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך במיגורן הנחרץ של עבירות הכוללות שימוש בנשק חם ליישוב סכסוכים... על עבירות אלה נקבע כי הן "מכת מדינה"... וכי יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה בעניינו של "מי שעושה שימוש בלתי חוקי בנשק התקפי" (ע"פ 3332/22 קוואסמי, מיום 1.12.22, בסע' 16 לפסה"ד).

וכן:

"השימוש הנפוץ בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים תוך נטילת החוק לידי מבצע העבירה; הסיכון הנשקף משימוש בנשק כלפי הציבור כולו, וקורבן העבירה בפרט; והמחירים החברתיים הרבים הנלווים למעשים אלו - בין היתר בשל הפגיעה בתחושת הביטחון הכרוכה בהם - מחייבים ענישה מוחשית ומרתיעה כלפי עבירות הכוללות שימוש בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים, במטרה לצמצם תופעה נפסדת זו" (ע"פ 9104/20 טבצ'ניקוב, מיום 4.3.21, בסע' 14 לפסה"ד).

אי חריגה ממתחם העונש ההולם: בנסיבות תיק זה, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא [סע' 40ה לחוק] או לקולא [סע' 40ד לחוק].

על כן: לאור כל האמור והמפורט לעיל, לרבות - **הטעמים לחומרא:** העובדות שבכתב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם והעבירות שבהן הורשע; הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם והפגיעה הקשה בערכים אלה; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל לרבות פצעי הירי והחבלות החמורות שנגרמו למתלונן; הנאשם הורשע בכמה עבירות; העובדה כי העבירות בוצעו באזור מגורים, כשהנוכחים במגרש הכדורגל, בהם ילדים, נסו על נפשם וחיפשו מקום מסתור מהירי; החשיבות שבהרתעת הרבים מביצוע מעשים דומים לרבות הרתעת הנאשם מביצוע עבירות דומות בעתיד; ומנגד, **הטעמים לקולא,** ובהם: נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון וחסך את ניהול המשפט בשמיעת ראיות; הנאשם או האחר ירו במתלונן; נסיבותיו האישיות של הנאשם; היות הנאשם נתון במעצר בבית מעצר מזה כמעט 3 שנים; עברו הפלילי של הנאשם יחסית אינו מכביד, כמפורט לעיל; השיקולים להם טענו ב"כ הצדדים בטיעוניהם לעונש; מדיניות הענישה במקרים דומים כפי שפורטו לעיל תוך השוואה והאבחנה לעבירות שביצע הנאשם בתיק זה בנסיבות ביצוען - לאור כל אלה **אציע לחברותי להטיל על הנאשם, אחמד אלעביד, את העונשים הבאים:**

1. 8 (שמונה) שנות מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו - 23.10.21.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג פשע או עבירת נשק מסוג פשע, והכל לרבות ניסיון.

3. 6 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג עוון או עבירת נשק מסוג עוון, והכל לרבות ניסיון.

4. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך של 50,000 ₪.

הנאשם ישלם סכום זה על ידי הפקדתו בקופת בית המשפט עבור המתלונן ב - 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, כאשר התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 1.12.24, ושאר התשלומים יופקדו כאמור לא יאוחר מכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפירעון מיידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

השופט גלעד
נויטל,
נשיא, אב"ד

השופטת טלי חיימוביץ:

אני מסכימה.

טלי חיימוביץ,
שופטת

השופטת לימור ביבי:

אני מסכימה.

לימור ביבי, שופטת

סוף דבר:

אנו מטילים אפוא, פה אחד, על הנאשם את העונשים כמפורט בחוות דעתו של האב"ד, השופט גלעד נויטל, נשיא.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטיו של המתלונן, לצורך העברת הפיצוי דלעיל אליו.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ה, 6 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ,
שופטת

גלעד נויטל, שופט,
אב"ד נשיא